

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

חולין-השוחרט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולרבי אלעזר ברבי שמעון נמי לפלוג, כגון דשחט חד גברא בשני סודרים, דסודר קמא לא מטמא וסודר בתרא מטמא										⊕		ל.	
אלא, בפסולא דפרה קא מיירי, בהכשרה לא קא מיירי.										!		ל.	
ובמועד, לשמו - פטור, שלא לשמו - חייב	מתלב רב אידי בר אבין:									⊕		ל.	
והוינן בה, טעמא דשלא לשמו, הא סתמא פטור, ואמאי פטור? פסח בשאר ימות השנה שלמים הוא										⊕	⊕	ל.	
ש"מ: פסח בשאר ימות השנה בעי עקירה										⊕	⊕	ל.	
הכא במאי עסקינן - כגון שהיו בעלים טמאי מתים דנדחין לפסח שני, דסתמא לשמו קאי, והאי הוא דבעי עקירה. הא אחר לא בעי עקירה	ואמר ר' חייא בר גמדה, נזרקה מפי חבורה:									!	⊕	ל.	
אי אמרת בשלמא ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף, איפסיל ליה מתחלת שחיטה, אלא אי אמרת אינה לשחיטה אלא בסוף, כיון דשחט ביה פורתא אידחי ליה מפסח, איך כי קא שחיט שלמים קא שחיט											⊕	ל.	
נהי דאידחי ליה מפסח, דמדי פסח מי אידחי	אמר ליה אבוי:										!	ל.	
וכי תימא בעי העמדה והערכה											⊕	ל.	
שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת - הרי היא כחיה לכל דבריה.	והתנן:										! !	ל.	
השוחרט בשנים ושלשה מקומות - שחיטתו כשרה	רב יהודה אמר רב:										⊕	ל.	
כי אמריה קמיה דשמואל, אמר לי: בעינן שחיטה מפורעת וליכא.	[שמואל]										⊕	ל.	
ואף ר"ש בן לקיש סבר: בעינן שחיטה מפורעת	[ר"ש בן לקיש]										⊕	ל.	
מנין לשחיטה שהיא מפורעת? שנאמר: (ירמיהו ט') חץ שחוט לשונם מרמה דבר.	דא"ר שמעון בן לקיש:											ל.	
ב' אוהזין בסכין ושוחטין, אפילו אחד מלמעלה ואחד מלמטה - שחיטתו כשרה	מתלב רבי אלעזר:										⊕	ל.	
אמאי? והא ליכא שחיטה מפורעת											⊕	ל.	
משנתינו - בסכין אחד ושני בני אדם.	אמר ליה ר' ירמיה:										!	ל.	
אי הכי, היינו דתני עלה: אין חוששין שמא יטרפו זה על זה	אמר ליה רבי אבא:										⊕	ל.	
אי אמרת בשלמא בשתי סכינין ושני בני אדם - שפיר, מהו דתימא: ליחוש דלמא סמכי אהדדי, והאי לא אתי למעבד רובא והאי לא אתי למעבד רובא, קא משמע לן דאין חוששין, אלא אי אמרת בסכין אחת ושני בני אדם, האי אין חוששין שמא יטרפו זה על זה שמא ידרוסו זה על זה מיבעי ליה											⊕	ל.	
תני: אין חוששין שמא ידרוסו זה על זה.	אמר ליה רבי אבין:										!	ל.	
שחט את הוושט למטה ואת הקנה למעלה, או את הוושט למעלה ואת הקנה למטה - שחיטתו כשרה	מתלב רבי אבין:										⊕	ל.	
אמאי? והא ליכא שחיטה מפורעת											⊕	ל.	
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: בשחיטה העשויה כקולמוס.											!	ל.	
ההוא תורא דאישחט בשנים ושלשה מקומות, על רב יצחק בר שמואל בר מרתא שקל משופרי שופרי	[רב יצחק בר שמואל בר מרתא]										⊕	ל.	
א"ל רבי זירא: למדתנו רבינו, משנתינו בשני סכינין וב' בני אדם.	[רבי זירא]											ל.	
החליד את הסכין בין סימן לסימן ופסקו - פסולה, תחת העור - כשרה.	רב יהודה אמר רב:											⊕	ל.
מאי קמ"ל?											⊕	ל.	
או שהחליד את הסכין תחת השני ופסקו, רבי ישבב אומר נבלה	תנינא: [רבי ישבב]										⊕	ל.	
טרפה	רבי עקיבא:										⊕	ל.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

חולין-השוחרט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי ממתני', ה"א: ה"מ מלמטה למעלה דלא קעביד כדרך שחיטה, אבל מלמעלה למטה דקעביד כדרך שחיטה אימא שפיר דמי, קמ"ל.												!	ל:
תחת העור - כשרה	[ת"ק]											◆ ■	ל:
תחת העור איני יודע.	בי רב אמרי:											◆ ■	ל:
לבי רב דאמרי תחת העור איני יודע, תחת מטלית, מהו? תחת צמר מסובך, מהו?	איבעיא להו:											^	ל:
תיקו.												■	ל:
החליד במיעוט סימנים, מהו?	בעי רב פפא:											^	ל:
תיקו:												■	ל:
השוחרט ב' ראשין כאחד - שחיטתו כשרה.													מ
שנים אוהזין בסכין ושוחטים, אפילו אחד למעלה ואחד למטה - שחיטתו כשרה.													■
התיו את הראש בבת אחת - פסולה.													■
היה שוחט והתיו את הראש בבת אחת, אם יש בסכין מלא צואר - כשרה.													■
היה שוחט והתיו ב' ראשין בבת אחת, אם יש בסכין מלא צואר אחד - כשרה													■
בד"א - בזמן שהוליד ולא הביא או הביא ולא הוליד, אבל אם הוליד והביא, אפי' כל שהוא, אפי' באיזמל - כשרה:													◇
מה"מ?												^	ג
דאמר קרא: (ירמיהו ט') חץ שחוט לשונם מרמה דבר.	שמואל:											!	◇
ושחט - אין ושחט אלא ומשך, וכן הוא אומר: (מלכים א' י') זהב שחוט, ואומר חץ שחוט לשונם מרמה - דבר:	תנא דבי רבי ישמעאל:											!	ל:
מאי ואמר?												⚡	ל:
וכי תימא, זהב שחוט - שנטווה כחוט הוא, ת"ש: חץ שחוט לשונם.												!	ל:
רבא הוה בדיק ליה גירא לר' יונה בר תחליפא, ושחט בה עופא בהדי דפרה.	[רבא]											○ ◇	ל:
ודלמא עביד חלדה												⚡	ל:
חזינן גידפי דמיפרמי.												!	ל: